

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ—5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Αγίου Αλεξάνδρου Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως

ΙΒ' ΚΗΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 19: 16-26

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Αρχή τῆς Ἰνδίκτου
Αγίες Τεσσαράκοντα Παρθένες

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ευαγγελικά Ἀναγνώσματα—
Ἐπιστολή – Α' Κορ. 16: 13-24
Ευαγγέλιο— Ματθ. 21"33-42

Αρχή της Ἰνδίκτου

Την 1η Σεπτεμβρίου η Εκκλησία εορτάζει την αρχή της Ἰνδίκτου. Τι θα πει η λέξη Ἰνδικτος και ποια η σημασία της συγκεκριμένης γιορτής για την Εκκλησία;

Η Ἰνδικτος προέρχεται από τη λατινική λέξη indictio η οποία σημαίνει ορισμός. Ο όρος προήλθε από τη συνήθεια των Ρωμαίων αυτοκρατόρων να ορίζουν διά θεσπίσματος για διάστημα δεκαπέντε ετών το ποσό του ετήσιου φόρου που εισέπρατταν αυτή την εποχή για τη συντήρηση του στρατού. Κατ' επέκταση καθιερώθηκε να ονομάζονται Ἰνδικτίωνες και οι δεκαπενταετίες αυτοί κύκλοι που άρχισαν επί Καίσαρος Αυγούστου, τρία χρόνια από τη γέννηση του Χριστού.

Η Εκκλησία την ημέρα αυτή εορτάζει την έναρξη του εκκλησιαστικού έτους. Κατά τον Σεπτέμβριο γίνεται η συγκομιδή των καρπών και η προετοιμασία για τον νέο κύκλο βλάστησης. Έτσι, θεωρήθηκε ταιριαστό οι Χριστιανοί να εορτάζουν την αρχή της γεωργικής περιόδου αποδίδοντας ευχαριστίες στον Θεό για την εύνοιά του και τη φροντίδα του προς την κτήση. Αυτό το έκαναν ήδη οι Ιουδαίοι σύμφωνα με τις εντολές του Μωσαϊκού Νόμου. Την πρώτη μέρα, δηλαδή, του έβδομου Ιουδαϊκού μηνός, αρχές Σεπτεμβρίου, τελούσαν την εορτή της Νεομηνίας ή των Σαλπίγγων, κατά την οποία απείχαν από κάθε εργασία για να προσφέρουν θυσίες ολοκαυτωμάτων προς τον Θεό.

Την ημέρα αυτή, που η φύση ετοιμάζεται να διατρέξει έναν νέο κύκλο εποχών, γιορτάζουμε το γεγονός της εισόδου του Ιησού στη Συναγωγή όπου ανέγνωσε από το βιβλίο του Προφήτη Ησαΐα το χωρίο στο οποίο ο Προφήτης μιλά για τον Σωτήρα Χριστό «Πνεύμα Κυρίου επ' εμέ ου είνεκεν έχρισέ με, ευαγγελίσασθαι πτωχοίς απέσταλκέ με, κηρύξαι ενιαυτόν (=έτος) Κυρίου δεκτόν» (Λουκ. 4, 18).

Πώς καθιερώθηκε η 1η Σεπτεμβρίου ως αρχή του εκκλησιαστικού έτους;

Τα περισσότερα ημερολόγια στην περιοχή της Ανατολής είχαν ως πρωτοχρονιά την 24η Σεπτεμβρίου, ημέρα της φθινοπωρινής ισημερίας. Επειδή, όμως, στις 23 Σεπτεμβρίου ήταν τα γενέθλια του Αυτοκράτορα της Ρώμης Οκταβιανού, η πρωτοχρονιά μετατέθηκε στις 23 του ίδιου μήνα, ημέρα η οποία καθορίστηκε ως αρχή της Ἰνδίκτου, της περιόδου, δηλαδή, του ρωμαϊκού διατάγματος για τον φόρο που ίσχυε για δεκαπέντε χρόνια.

Έτσι, Ἰνδικτος κατέληξε να σημαίνει αργότερα το έτος και αρχή της Ἰνδίκτου η πρωτοχρονιά. Αυτή την πρωτοχρονιά βρήκε η Εκκλησία και της προσέδωσε χριστιανικό νόημα και περιεχόμενο, αφού τοποθέτησε σε αυτή την εορτή της σύλληψης του Τιμίου Προδρόμου, που αποτελεί και το πρώτο γεγονός της Ευαγγελικής ιστορίας.

Το 462 μ.Χ. για πρακτικούς λόγους αλλά και για να συμπίπτει η πρώτη του έτους με την πρώτη του μήνα, η εκκλησιαστική πρωτοχρονιά μετατέθηκε την 1η Σεπτεμβρίου. Η πρωτοχρονιά της 1ης Ιανουαρίου έχει ρωμαϊκή προέλευση και ήρθε στην ορθόδοξη ανατολή κατά τα νεότερα χρόνια.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι λίγα χρόνια πριν, η Εκκλησία όρισε την 1η Σεπτεμβρίου ως ημέρα αφιερωμένη στο φυσικό περιβάλλον.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

Ο άνθρωπος
δίνεται
πρώτα
όλος στό Θεό
καί μετά
ό Θεός
τόν καθαρίζει
καί τόν θίνει
στούς
άνθρώπους

Άγιος Παΐσιος
Ο Αγιορείτης

ΑΓΙΕΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΠΑΡΘΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΣΚΗΤΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΜΜΟΥΝ Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΑΥΤΩΝ

Άγιοι που εορτάζουν: Άγιος Αμμούν Ο Διδάσκαλος, Αγία Αδαμαντίνη , Αγία Καλλιρόη , Αγία Χαρίκλεια , Αγία Πηνελόπη , Αγία Κλειώ , Αγία Θάλεια , Αγία Μαριάνθη , Αγία Ευτέρπη , Αγία Τερψιχόρη , Αγία Ουρανία , Αγία Κλεονίκη , Αγία Σαπφώ , Αγία Ερατώ , Αγία Πολυμνία , Αγία Δωδώνη , Αγία Αθηνά , Αγία Τρωάδα , Αγία Κλεοπάτρα , Αγία Κοραλία , Αγία Καλλίστη , Αγία Θεονόη , Αγία Θεανώ , Αγία Ασπασία , Αγία Πολυνίκη , Αγία Διόνη , Αγία Θεοφάνη , Αγία Ερασμία , Αγία Ερμηνεία , Αγία Αφροδίτη , Αγία Μαργαρίτα , Αγία Αντιγόνη , Αγία Πανδώρα , Αγία Χαϊδω , Αγία Λάμπρω , Αγία Μόσχω , Αγία Αρηβοΐα , Αγία Θεονύμφη , Αγία Ακριβή , Αγία Μελπομένη , Αγία Ελπινίκη

Οι Άγιες αυτές γυναίκες έζησαν την εποχή του βασιλέως Λικινίου στην Αδριανούπολη της Θράκης. Ο ηγεμών της περιοχής Βάβδος (περί το 305 μ.Χ.) τις συνέλαβε ως χριστιανές και τις προέτρεπε να προσκυνήσουν τα είδωλα. Η Κελσίνα, μία εξ αυτών και η πρώτη της πόλεως, μετά τη θαρραλέα ομολογία της πίστεώς της τις εσύναξε όλες στην οικία της μαζί με τον διδάσκαλό τους, διάκονο Άγιο Αμμούν, για να ενισχυθούν προς το μαρτύριο. Ο Αμμούν πήρε το χαρτί με τα ονόματά τους και τα διάβασε δυνατά ένα-ένα. Ύστερα είπε: «Αγωνισθήτε υπέρ του Χριστού δια του μαρτυρίου, διότι έτσι θα καθίσει και ο Δεσπότης Χριστός στην πύλη της ουρανίου βασιλείας και θα σας προσκαλεί μία-μία κατ' όνομα, για να σας αποδώσει τον στέφανο της αιωνίου ζωής».

Όταν και πάλι τις ανέκρινε ο ηγεμών, ομολόγησαν όλες σταθερά την πίστη τους. Με την προσευχή τους συνέτριψαν τα είδωλα και ο ιερέυς των ειδώλων ανυψώθηκε στον αέρα, μέχρις ότου, βασανιζόμενος από πύρινους αγγέλους, έπεσε νεκρός στη γη. Τότε ο Βάβδος πρόσταξε να κρεμάσουν τον Άγιο Αμμούν, να του ξύσουν τις πλευρές, να κάψουν τις πληγές του με αναμμένες λαμπάδες και να του φορέσουν στο κεφάλι χάλκινη πυρακτωμένη περικεφαλαία.

Επειδή ο Άγιος διαφυλάχθηκε αβλαβής από τα μαρτύρια, οδηγήθηκε μαζί με τις μαθήτριάς του από τη Βερόη (σημερινή Στάρα Ζαγορά της Βουλγαρίας) στην Ηράκλεια, στον βασιλέα Λικίνιο. Καθ' οδόν εμφανίσθηκε ο Κύριος και τους ενεθάρρυνε. Φθάνοντας στην πόλη πήγαν στον τόπο, όπου είχαν κατατεθεί τα τίμια λείψανα της Αγίας μάρτυρος Γλυκερίας (βλέπε 13 Μαΐου). Ενώ διανυκτέρευαν εκεί προσευχόμενες, παρουσιάσθηκε η Αγία λέγοντας: «Καλώς ήλθατε, άγιες δούλες του Θεού! Προ πολλού περίμενα την λαμπρή εν Χριστώ συνοδεία σας, για να χορεύσωμε στεφανωμένες όλες μαζί με τους αγίους αγγέλους στην βασιλεία του Χριστού, τον οποίο μέχρις αίματος ομολογήσαμε».

Στην Ηράκλεια τους έριξαν στα θηρία. Οι άγιες γυναίκες μαζί με τον διδάσκαλό τους προσευχήθηκαν όρθιες με υψωμένα τα χέρια, τα δε θηρία κατελήφθησαν από ύπνο και δεν τους άγγιξαν. Την ώρα που οι στρατιώτες άναβαν φωτιά για να τις ρίξουν μέσα, προφήτευσαν στον ασεβή Λικίνιο την επικράτηση του Μεγάλου Κωνσταντίνου, τη νίκη του χριστιανισμού και την κατάργηση της ειδωλολατρίας. Κατόπιν σφραγίσθηκαν με το σημείο του σταυρού και δέκα από αυτές πήδησαν αγαλλόμενες μέσα στις φλόγες υμνώντας τον Θεό, ο οποίος εδρόσισε το πυρ. Έτσι, αυτές μεν ετελειώθησαν εν ειρήνη στην πυρά, οκτώ δε αποκεφαλίστηκαν μαζί με τον διδάσκαλό τους Αμμούν. Από τις υπόλοιπες οι δήμιοι άλλες κατέσφαξαν και σε άλλες έβαλαν στο στόμα πυρακτωμένα σίδερα.

Άπολυτίκιον

Άθλητών αί χορείαι, δεῦτε συνδράμετε καὶ τεσσαράκοντα κόρας μετὰ Ἀμμούν εὐσεβοῦς μεγαλύνετε, λαμπρῶς πανηγυρίζουσι ὅτι ἐνήθλησαν στερερῶς τῇ ἀσκήσει ἐν Χριστῷ, ῥωσθεῖσαι καὶ λαμπρυνθῆσαι πρεσβεύουσαι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο άνθρωπος πρέπει να συλλάβει το βαθύτερο νόημα της ζωής, ότι αυτή η ζωή είναι να ετοιμαστούμε για την άλλη. Από κει και πέρα, όπως ένας που ταξιδεύει να πάει κάπου χρειάζεται έναν οδηγό, έτσι και για το ουράνιο ταξίδι, πρέπει να βρει έναν οδηγό (Πνευματικό).

Μετά να τον βάλει σε ένα πρόγραμμα, λίγη μελέτη, λίγη προσευχή, να αποφεύγει τις αφορμές της αμαρτίας και το κοσμικό φρόνημα που είναι το χειρότερο απ' όλα. Οπότε έτσι η καρδιά του θα είναι στον Χριστό.

Άγιος Παισίος ό Αγιορείτης

ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Εἰ δε θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς»

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Υπάρχουν και σήμερα νέοι οι οποίοι σαν τον νεανίσκο του Αγ. Ευαγγελίου ενδιαφέρονται για την αιωνιότητα. Υπάρχουν νέοι που θέλουν να πλησιάσουν την χριστιανική διδασκαλία και να βάλουν τον Χριστό στην ζωή τους, αλλά έχουν και κάποιες ενστάσεις να καταθέσουν... Η συνηθέστερη που προβάλλουν αφορά το γεγονός, ότι ο χριστιανισμός προβάλλει ένα σύστημα εντολών το οποίο αδυνατούν να ακολουθήσουν... Μας αρέσει η προσευχή, μας αρέσει η καλοσύνη προς τους συνανθρώπους, ισχυρίζονται, αλλά υπάρχει αυτό το πλαίσιο που στην σημερινή ζωή φαντάζει ανεφάρμοστο... Νομίζω λοιπόν ότι πρέπει να δοθούν κάποιες διευκρινήσεις πάνω σε αυτές τις θέσεις.

Α) Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ

* Όσοι λοιπόν έχουν τον παραπάνω ισχυρισμό ας σκεφτούν ότι τίποτε στην ζωή μας δεν επιβιώνει χωρίς το πλαίσιο των εντολών. Σε μια οικογένεια, στην εργασία, σε οργανισμούς, σε συλλόγους ακόμα και στις εύθραυστες προσωπικές μας σχέσεις εμφανίζεται ως θεμελιώδη αρχή λειτουργίας. Εντολές και υποχρεώσεις, γίνονται αποδεκτές σεβαστές από τα μέλη μιας κοινωνίας, ή μικροκοινωνίας, ώστε να υπάρχει συνεννόηση, άνθηση και πρόοδος.

* Πόσοι άνθρωποι δεν έζησαν με τις εντολές των γονέων τους, μαθητές με τις εντολές των διδασκάλων τους και άνθρωποι με τις εντολές φίλων τους. Πόσοι από αυτούς δεν θυσιάσαν από τον προσωπικό τους χρόνο, τις φιλοδοξίες τους, την καλοπέρασή τους, για να τις εφαρμόσουν δείχνοντας συνέπεια σε αξίες και αρχές κατά την διάρκεια της ζωής τους.

* Δεν καταργούν την δημοκρατικότητα και το αυτεξούσιο στην πίστη μας; θα αναρωτηθούν ίσως κάποιοι... Αδελφοί μου, κάθε 'μή' του Χριστού δεν έχει απαγορευτικό χαρακτήρα! Αλλά προτρεπτικό! Το κάθε 'μή' είναι μία φραγή σε αρνητικές επιπτώσεις που ακολουθούν αυτές τις πράξεις. Δύσκολο αλλά ασφαλές, βαρύ αλλά σωτήριο. Μοιάζει με την εντολή ενός καρδιολόγου προς τον ασθενή που έχει πάθει έμφραγμα: 'Μην καπνίζεις'. Δεν τον δένει ούτε τον βάζει σε απομόνωση, αλλά του τονίζει τις ολέθριες συνέπειες.

* Και δείτε παρακαλώ πέρα από την εντολή. Μόνος του ο άνθρωπος που θα την παραβεί, εάν είναι συνετός, δίνει οδηγίες σ' άλλους μέσα από την αρνητική του πείρα και παίρνει έστω και αργά μέτρα και μεθόδους που εξ' αρχής του πρότεινε η εντολή του Θεού. Η χριστιανική πίστη μας με αγάπη παρέχει έτοιμα και μεθοδευμένα όσα είναι ωφέλιμα και σωτήρια για μια «εν Χριστώ» βιωτή.

Β) Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΥΠΗΚΟΟΣ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ

* Ο Χριστός μας κατά τον Απόστολο έγινε «υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε Σταυρού» (Φιλιπ. 2,8). Εφάρμοσε τις εντολές του Θεού – Πατέρα. Προσευχόμενος λίγο πριν το Πάθος είπε: «όχι όπως εγώ θέλω αλλά όπως θέλεις Εσύ» (Ματθ. 26,39). Ακολούθησε με ακρίβεια το σχέδιο του Τριαδικού Θεού για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους.

* Μέσα λοιπόν στην Καινή Διαθήκη ευρίσκεται ο νόμος του Θεού για τον άνθρωπο. Νόμος 'παιδαγωγός εις Χριστόν' που ανάλογα με την προαίρεση του ατόμου οδηγεί βαθμηδόν προς την τελειότητα. Ο Άγιος Μάξιμος απλά θα υπογραμμίσει: «Αυτός που δέχεται μία των εντολών του Χριστού, μυστικά κρύβει την Αγία Τριάδα στην ύπαρξή του».

* Μιά από τις εντολές του Χριστού είναι η Θ. Λειτουργία, το κορυφαίο αυτό μυστήριο σωτηρίας. Ο ίδιος ο Κύριος μας δίνει την εντολή: «Τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. 20,19). Γι' αυτό και εμείς σε κάθε Λειτουργία εφαρμόζουμε την σωτήριο εντολή και προσευχόμενοι λέγομεν: «Μεμνημένοι τοίνυν της σωτηρίου ταύτης εντολής και πάντων των υπέρ ημών γεγεννημένων».

* Πόση αξία έχουν οι εντολές του Χριστού... πόσο όμορφα και σωτήρια μας προφυλάσσουν, σαν τον στοργικό πατέρα που συμβουλεύει τα παιδιά του. Δεν υπάρχει λοιπόν τιμωρία και φόβος, αλλά ως συνέπεια παραβατικής συμπεριφοράς βιώνουμε προσωπικά αδιέξοδα και βασανιστικές ενοχές. Ο Θεός της αγάπης δεν επιβάλλεται δικτατορικά στον ελεύθερο άνθρωπο απειλώντας τον με το φόβητρο της κολάσεως.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Καλά όλα αυτά θα μου πείτε! Αλλά δεν μπορούμε, δεν έχουμε προϋποθέσεις για να τα εφαρμόσουμε... Ακούστε τους Πατέρες να προβαίνουν σε μια φωτισμένη τοποθέτηση. Όταν προσπαθούμε να τηρήσουμε το Ευαγγέλιο στην ζωή μας, θα δούμε εκ πείρας, ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε σε απόλυτη συμφωνία με έναν τέτοιο τέλει Θεό! Έτσι αρχίζει το κλάμα, η μετάνοια, η θλίψη, το κατά Θεόν πένθος, η καρδιακή προσευχή, που οδηγεί τον άνθρωπο μέσα από την ταπείνωση στον δρόμο για την σωτηρία του. Εάν το καταφέρουμε συμβαίνει το καταπληκτικό: «ο έχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν» (Ιωάν. 14, 21).

ὕπο τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυκλάδων κ. Σάββα